

at blive udmærket godt, for ikke at sige helt fortroligt. Jeg takkede før det ærede Medlem, og til Gengæld stod det ærede Medlem op og rettede en Tak til mig, saa det er jo saa godt, som det næsten kan være. Det ærede Medlem vil derfor kunne forstaa, at jeg er en lille Smule bekymret for, hvordan det skal gaa det ærede Medlem i Morgen, for der er sikkert ingen Tvivl om, at i Morgen kommer det ærede Medlem i „Social-Demokraten“. Jeg vil erindre det ærede Medlem om, at ved Finanslovens 2den Behandling tillod jeg mig at gøre den Bemærkning, at det, at jeg havde bebudet, at jeg vilde stille Forslag her om Forhøjelse af Bevillingen til Husmandsforeninger, udelukkede jo ingenlunde, at de Herrer Socialdemokrater kunde staa op og sige, at det var dem, der havde foranlediget et saadant Forslag. Denne Bemærkning fremkaldte en meget stærk Indsigelse fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem stod op og udtalte, at det var at sigte dem for at føre uvederhæftig Tale og for at føre uvederhæftige Skrivelser i deres Blad „Social-Demokraten“. Til min store Forbavselse kom alligevel i Dag det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds til at udtale, at han og hans Partifæller havde en stor Del af Skylden for, at denne Bevilling til Husmandsforeningerne var kommen ind paa Finansloven, og at Forhøjelsen her havde fundet Sted. Nu gad jeg vidst, hvorledes det ærede Medlem vil klare sig over for sin Meningsfælle for Københavns 5te Valgkreds. Der er jo ingen Tvivl om, at i Morgen vil der staa i „Social-Demokraten“: „Vor Partifælle — og saa kommer det ærede Medlems Navn — blamerede sig i Folketinget ved at føre uvederhæftig Tale“. Det er der sikkert ingen Tvivl om, det vil der komme til at staa, for saa vidt da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vil behandle alle efter For-tjeneste.

Harald Jensen: Det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen) skal jeg ikke opholde mig længere ved. Jeg tror ikke, den Diskussion fører til noget. — Jeg vil kun sige til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), at jeg ikke paa nogen Maade har tænkt paa Sammenstilling i en saadan Forbindelse som den, det ærede Medlem omtalte, saa den Harme og Indignation, som er gaaet i det ærede Medlem, kan han ganske rolig lade gaa igen. Jeg beklager, hvis mine Udtalelser skulde kunne

opfattes saaledes; det er da en Ubehændighed fra min Side, det har ikke været min Mening. Jeg har gennem hele denne Debat kun søgt at pointere, at naar der udbetales Penge af Statskassen til et eller andet Formaal, lige meget hvilket, saa bør der aflægges en minutiøst rigtig Indberetning derom og en udførlig Indberetning — maa jeg tage det Ord „rigtig“ tilbage, men det bør være en minutiøst udførlig Indberetning.

Den ærede Landbrugsminister truede mig med at komme i „Social-Demokraten“ i Morgen. Ja, ingen kan undgaa sin Skæbne, og jeg kan det heller ikke, jeg maa finde mig i det. Den ærede Minister var bekymret for, hvorledes jeg kunde komme ud af det med min Partifælle fra Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Jeg vil svare dertil, at jeg tror nok, det gaar. Det gaar nok! Sagen er jo den, at efter min Opfattelse er det ganske sikkert os, der, ikke ved 2den Behandling af Finansloven, men allerede tidligere, allerede i Fjor og før, have rejst Spørgsmaalet om, at Husmændene burde administrere deres egne Penge, og at det Tilskud, der gives dem, burde gives dem direkte og ikke gennem Landboforeningerne, ikke gennem en anden Samfundsklasse — jeg vil gentage: selv om denne Samfundsklasse staa dem ret nær. Jeg tror nok, det var os, der gjorde det først, men jeg for min Part skal saamænd saa inderlig gerne overlade den ærede Landbrugsminister Æren for det. Det, det kommer an paa, er blot, at Husmændene virkelig faa noget at administrere selv og raade over. Det er det vigtigste. Om det saa er os eller den ærede Landbrugsminister, der har faaet den Ide først, om det er den ærede Minister, der har foranlediget os til at fremkomme med den, hvad der igen har foranlediget den ærede Landbrugsminister til at fremkomme med Forslaget, eller hvorledes Sagen har indviklet sig eller udviklet sig, det forekommer mig at være temmelig ligegyldigt. Sagen er den, at Husmændene have faaet et Tilskud, og at de selv have faaet Penge at raade over, hvor de før ikke havde nogle, men fik deres Penge administrerede gennem andre Foreninger, og det er en god Ting, og saa er det ligegyldigt, synes det mig, hvem der har Æren for det. Der var jo i sin Tid 7 Byer, der stredes om, hvem af dem der havde Æren af at være en stor Mands Fødested. Det lader til, at der i dette Tilfælde allerede nu er to Parter, der strides om Æren af at have undfanget